ЯНА ЯЗОВА
КРАЙ КАНАЛА

chitanka.info

По тия дълги булеварди тихи и безлюдни
вървя, където скришом в сенките им двама
се срещнахме… Луна ни свети, сенки вардят будни
—
теб нежно влюбен, тих, а мене — горда дама.

И под ръка вървяхме ние нощем край канала
по суха пръст, по кал, по много, много сняг;
и в дънотому чакахме зората лека, бяла.
А днеска лешояди пълнят тоя бряг.

Вървя, вървя и закъснели, редки минувачи
ме спират и ми казват глупави лъжи;
но и пред тях смутена и отчаяна ще се разплача:
— Ах, вече колко много, много ми тежи!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.